

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Кж I 308/05
24.10.2005. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, као председника већа, Горана Чавлине, Бате Цветковића, Невенке Важић и Слободана Рашића, као чланова већа и саветника Биљане Милосављевић, као записничара у кривичном поступку против оптуженог АА, због кривичног дела неовлашћено набављање и држање муниције из члана 33. став 2. у вези са ставом 1. Закона о оружју и муницији РС, решавајући о жалби Окружног јавног тужиоца у Јагодини, изјављеној против пресуде Окружног суда у Јагодини бр. К. 136/04 од 25.11.2004. године, после седнице већа одржане у смислу члана 375. ЗКП, у присуству оптуженог АА и његовог браниоца, адвоката АБ, дана 24.10.2005. године, донео је

П Р Е С У Д У

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба Окружног јавног тужиоца у Јагодини, а пресуда Окружног суда у Јагодини К бр. 136/04 од 25.11.2004. године, ПОТВРЂУЈЕ.

О б р а з л о ж е њ е

Наведеном пресудом Окружног суда у Јагодини оптужени АА, на основу члана 355. тачке 3. ЗКП, ослобођен је од оптужбе да је извршио кривично дело неовлашћеног набављања и држања муниције из члана 33. став 2. у вези са ставом 1. Закона о оружју и муницији РС, те је одлучено да трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава средстава.

Против те пресуде благовремено је изјавио жалбу Окружни јавни тужилац у Јагодини, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 368. став 1. тачка 11. ЗКП и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, са предлогом да Врховни суд побијану пресуду укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење.

Оптужени АА поднео је одговор на жалбу Окружног јавног тужиоца, са предлогом да Врховни суд жалбу Окружног јавног тужиоца одбије као неосновану, а побијану пресуду потврди. У одговору је захтевано да о седници већа Врховног суда буду обавештени оптужени и његов бранилац.

Републички јавни тужилац Србије у свом писменом поднеску Ктж. бр. 434/05 од 22. 04. 2005. године, предложио је да Врховни суд уважи жалбу Окружног јавног тужиоца у Јагодини, побијану пресуду укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење.

Врховни суд је одржао седницу већа у смислу члана 375. ЗКП, у одсуству уредно обавештеног Републичког јавног тужиоца Србије, а у присуству оптуженог АА и његовог браниоца, адвоката АБ, на истој размотрио све списе предмета заједно са побијаном пресудом коју је испитао у смислу члана 380. ЗКП, па је по оцени навода у изјављеној жалби, одговора на жалбу и мишљења Републичког јавног тужио Србије нашао:

Побијана пресуда не садржи битне повреде одредаба кривичног поступка, нити повреде кривичног закона, које се у смислу члана 380. став 1. тач. 1. и 2. ЗКП, испитују по службеној дужности.

По оцени Врховног суда неосновани су жалбени наводи Окружног јавног тужиоца да је побијана пресуда донета уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 368. став 1. тачка 11. ЗКП, јер је изрека пресуде разумљива и непротивречна разлозима, у образложењу пресуде о свим одлучним чињеницама дати су довољни и правилни разлози који не садрже било какве противречности, међусобне у односу на изреку, као и у односу на стање у списима предмета, а одбрана оптуженог детаљно је цењена, појединачно, и у односу на остале изведене доказе. У суштини се везано за овај жалбени основ, изјављеном жалбом Окружног јавног тужиоца побија правилност чињеничних закључака првостепеног суда, што спада у жалбени основ, непотпуно и погрешно утврђено чињенично стање.

Поред тога Врховни суд налази да је правилно првостепени суд у побијаној пресуди закључио да није доказано да је оптужени учинио дело за које је оптужен и сходно члану 355. тачка 3. ЗКП, оптуженог ослободио од оптужбе за то дело.

Правилност таквог закључка првостепеног суда произилази из чињеница да је оптужени од почетка поступка оспоравао да му је било познато ко је спорну муницију оставио у помоћној кући у којој иначе оружје држи и његов отац, а поред тога оптужени је одмах пред радницима СУП-а по сазнању за муницију позвао телефоном не само свог оца да провери да ли је муниција његова, већ и свог ујака ББ официра војске СЦГ који му је потврдио да је муниција његова, што је као сведок ББ потврдио и на суду, којом приликом је детаљно објаснио где је – у ком делу регала муницију оставио, да је регал поново закључао те да тада оптужени АА није био код куће.

Наведене чињенице уз све остале првостепени суд је детаљно анализирао и на страни 5 образложења побијане пресуде дао врло детаљне и јасне разлоге за свој закључак због чега налази да се из изведених доказа не може закључити да је оптужени АА знао да се у кући где живи, односно у помоћном објекту налази предметна муниција. Како се ради о кривичном делу из члана 33. Закона о оружју и муницији за чије извршење је нужно да је извршилац било које од инкриминисаних радњи прописаних том законском одредбом учинио са директним умишљајем, а из изложеног не произилази могућност за сигуран закључак да је оптужени неовлашћено држао наведено оружје и муницију са директним умишљајем. То је сходно свему томе уследио правилан закључак првостепеног суда, да нема доказа да је оптужени починио кривично дело које му се предметном оптужницом ставља на терет.

Наведени закључци првостепеног суда нису доведени у питање жалбом Окружног јавног тужиоца, па је иста оцењена као неоснована.

Из изнетих разлога, а на основу члана 388. ЗКП, Врховни суд је одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар Председник већа-судија

Биљана Милосављевић, с.р. Јанко Лазаревић, с.р.

За тачност отправка

МЂ